

A HÉT VERSE

Závada Péter

AKIT MOST KERESSEK

Hogy hideg voltál, mint a krémek.

Ez maradt meg abból a nyárból.

Mondataid árnyékába húzódni,

mintha egy fa tövébe.

Meg a nyomáskülönbség,

amitől a lélegzetből sóhajtás lesz.

A gondok, ahogy üres bádogdobozokként

zörögtek a mellkasodban.

Azt hiszem, összekeverlek az emlékeddel.

Ha hozzád akarok érni,

át kell nyúlnom az időn,

mint egy tükrön.

Akkor voltál az,

akit most keresek.